

Inklusion i praksis – børnehaveprojekt der knytter an til arbejdet med den fælles handleplan for inklusion i Bjedstrup Skole og Børnehus.

Sammenhæng

Børnehus og skole har fokus på begrebet ”robuste børn”. Robusthed og udvikling af selvbestemmelse ser vi som værende tæt forbundne kar. En definition på selvbestemmelse fra 1986 lyder f.eks. sådan:

*”Ved selvbestemmelse forstår vi et menneskes evne til at øve indflydelse på sine liv omstændigheder. Ud fra en oplevelse af egne og andres behov og interesser, og ud fra en realistisk vurdering af de faktiske foreliggende handlemuligheder og begrænsninger”*¹

En del af et barns robusthed består efter vores opfattelse i at kunne, eller turde forsøge, at håndtere konflikter på egen hånd, og nogle gange også at kunne sige pyt, og selv komme videre. Vi oplever, at der er flere børn der hurtigt opsøger de voksne og søger retfærdighed, eller løser konflikten ved at reagere fysisk overfor hinanden. Dette har vakt vores interesse, - for kunne der være faktorer i de voksnes praksis i forhold til konfliktløsning i børnehøjde der gør, at børnene reagere ved at påtage sig rollen som ”politibetjent”, eller ved at være hurtig på aftrækkeren/slå hinanden?

Vi er tildelt ekstra ressourcer via inklusionspuljen. Midler som vi har valgt at bruge til en opnormering i hele børnehaven for i fællesskab at løfte inklusionsopgaven. Med afsæt i tidligere erfaringer med støttekrævende børn, har vi et fælles fokuspunkt som er, at vi voksne skal spejle, og sætte ord på barnets følelser, og ikke stille for mange hv- spørgsmål. En handlemåde/pædagogisk tilgang vi i personalegruppen til tider finder svær lige når vi står i situationen, f.eks. når børnene løber ind i, eller måske udløser, en konflikt.

Vi er en børnehave som deler hus og legeplads med vores fritidsklub. I praksis betyder det, at de fysiske rammer for børnehavebørnene er fantastiske i skoletiden hvor vi kan sprede os rundt i hele huset alt efter hvilke aktiviteter vi har gang i. Til gengæld er tiden før og efter skoletid mindre og måske også mere uoverskuelige. Specielt i tidsrummet mellem kl. 13 – 15 hvor vi har flest børn og en stor aldersspredning. En virkelighed som vi tillægger stor værdi, og samtidig en virkelighed som kan opleves kaotisk og konfliktfyldt af både børn og voksne, inkl. forældregruppen. Derfor vil vi i børnehaven være særligt opmærksomheden på egen og fælles praksis i dette tidsrum.

¹ Poulsgaard, K & Schousboe,: Børns og deres forældre- om børns udvikling af selvbestemmelse” , Gyldendal, Kbh 1986 s. 25

Overordnet vision

Børnehus og Skole er én organisation, hvor det pædagogiske miljø naturligt understøtter udvikling af robuste og inkluderende børn og voksne.

”Den som kan tilbyde sin hjælp uden at stjæle mit initiativ og min succes, den som kan vurdere mine handlinger uden at nedvurderer mig, den som ikke kræver min respekt og underdanighed, og som heller ikke ydmyger sig selv det er den partner og modstander jeg har brug for. Det er også sådan en, børn har brug for, for at udvikle sin autonomi og værdighed”²

Mål

Vi vil udfordre vores rammesætning for inklusion og aldersintegrationen, og sætte fokus på egen praksis i forhold til det fælles fokuspunkt ” at vi voksne skal spejle, og sætte ord på barnets følelser, og ikke stille for mange hv- spørgsmål, med et særligt blik rettet mod eftermiddagene hvor vi rummer flest børn i Børnehuset. Vi ønsker at blive bedre til at:

- Spejle børnene og sætte ord på deres følelser
- Være nysgerrig på barnets hensigt/intension.
- Holde et spejl op for os selv og hinanden
- Reducere de lange forklaringer ”højskoleforedraget”
- Undgå hv - spørgsmål
- Fastholde hinanden i at skaffe dokumentation til analyse før intervention/praksis

Succeskriterier:

- Flere børn forsøger selv at løse en konflikt, og hjælper hinanden på tværs af alder
- Færre børn slår eller skubber for at blive ”hørt” i en konflikt
- Det er mere undtagelse end reglen at børn og voksne optræder i rollen som ”politibetjent”
- Børn og voksne vælger ind imellem at sige ”pyt”
- Der uddeles skulderklap til børn og voksne der er åbne overfor hensigten bag en handling
- Gruppe- og personale møder bærer præg af at der er tid til analyse og fortællinger fra praksis
- Der fortælles flere historier om ro og fordybelse i børnehaven om eftermiddagen

² Andersen, Flemming: ”Børns selvbestemmelse og voksne modstandere”. Tidsskriftet Psykologi nr. 6 1985, side 23

Tiltag

Børnehaven har over tid haft øget fokus på bevægelse i vores daglige praksis. Vores tænkning er at bevægelse i højere grad skal inddrages som et middel til at skabe inkluderende fællesskaber. I samarbejde med Skanderborg kommunes bevægelseskonsulent vil vi afprøve, beskrive og vurdere inkluderende legeforløb, hvor den legende tilgang til bevægelse skal stå i centrum. De gode erfaringer fra ”krop, rytme og sprog temaet” medtænkes i projektet.

Med de voksne som omdrejningspunkt, vil vi skærpe vores praksis med at lave praksisfortællinger og iagttagelser. Den enkelte voksne skal vælge et personligt udviklingsområde, og afklare hvordan og i forhold til hvilke børn der skal indsamles og beskrives praksis. Vi hjælper hinanden i processen, og undersøger mulighed for konsulentbistand via PPR.

Når alle har fundet frem til, hvor han/hun vil udfordres, og hvilke gode situationer der ligger i ryg-sækken, vil vi i fællesskab finde frem til, hvilke tegn vi gerne vil se komme til udtryk i praksis. Både i relation til individuelle og fælles mål.

Børnehavens gruppemøder udvides i en periode med ½ time, som skal benyttes til ”refleksions- eller sparringsrum”, hvor der er tid til analysearbejde og pædagogiske drøftelser. Derudover forpligter vi hinanden til på skift at formidle til resten af Børnehuset. Dette skal ske via praksisfortællinger på vores personalemøder eller pædagogiske aftener. Projektet skal således være med til at opfriske brugen af iagttagelser, børneinterview, relationsskemaer og praksisfortælling, så alle i gruppen atter har et grundigt kendskab til disse værktøjer/redskaber.

Den enkelte tildeles 5 ø-timer til at indsamle materiale til analysearbejdet.